

De Drietand

Gegroet beste Neptuners! De tijd gaat erg snel, U heeft alweer de nieuwste uitgave van uw clubblad in de hand. Meer nog, het julinummer!

Dat wil zeggen dat het duikseizoen is, en volop zomer, of tenminste wat daar moet voor doorgaan...Over de temperaturen, zowel boven als onder water, valt niet te klagen. Maar echt schitterend weer om te bbc aan de Oosterschelde kunnen we het evenmin noemen. Laten we maar hopen dat er snel beterschap komt...

In ons blad vind je uiteraard de gebruikelijke ingrediënten, waaronder het stukje mariene biologie, waarin we vandaag de “mul” behandelen. Een vissoort die waarschijnlijk nog maar weinig duikers in levende lijve hebben ontmoet in de Oosterschelde...

Uiteraard zijn er ook onze gebruikelijke aankondigingen, waaronder de clubbarbecue en het mossselfestijn.

Twee evenementen waarvan ik mag hopen dat ze reeds in je agenda genoteerd staan! Onze vaste reporter, Harry Voet zorgde ook voor een samenvatting van het Ardennen weekend, te Alle Sur Semois. Bij de meesten reeds een bekende locatie, U leest er alles over!

Tussendoor nog even het volgende : het feestbestuur is volop bezig met de voorbereidingen van het clubfeest, dat zal doorgaan op 1 december! Zoals het ondertussen al stilaan de gewoonte geworden is, zal dit niet “zomaar” een clubfeest zijn, maar zullen we trachten het nog beter te doen dan vorig jaar in “nemo 33” het zal niet gemakkelijk zijn, maar het feestbestuur bij Neptune staat bekend om zijn vindingrijkheid...

Zo, hiermee is mijn bijdrage alweer geleverd. Er rest mij nog alleen U veel leesplezier en een prettig duikseizoen toe te wensen, en denk er aan, als je het doet...doe het veilig!!!

CRUISE op de NIJL en Duikvakantie

Wie nog mee op duikreis wil naar Egypte moet zich haasten om nog in te schrijven de plaatsen zijn beperkt!!

Datum : 1^e week van 1 tot 8 november
2^e week van 8 tot 15 november

Voor meer info kan je terecht bij Jacques Gooris op 0486/30.22.43
Of in de vorige uitgave van de Drietand

Kruipend – soms ook wat zwemmend - door de Semois

De belangstelling van Neptune voor het Ardennenweekend te Alle-sur-Semois (nu voor de derde keer daar georganiseerd) werd van jaar tot jaar groter. Ditmaal daagde hij op met wel 29 volgelingen in zijn kielzog (of waren het er 30?). Hotel “Le Charme du Semois” werd door iedereen vlot gevonden, mede dank zij de uitvoerige routebeschrijving in uw aller Drietand. Toch bleek hier een kleine vergetelheid ingeslopen (waarvoor de verontschuldiging van de redactie): de naam van het hotel was in dit nummer nergens vermeld! Dit had het vervelende gevolg dat Jef en Liliane het hele stadje (dorp?) dienden af te dweilen, overal navraag doende naar een groep duikers. Zelfs in ons eigenste hotel bleken die onbekend!!! Neptune had zijn collega, de zonnegod Apollo, enigszins onder druk gezet om voor extra goed weer te zorgen en zie, het was inderdaad zonnig en warm. Net zomer! Dat alles echter ook een keerzijde heeft, ondervond Neptune al meteen toen hij zich met een zucht van vergenoegen in de Semois liet zakken. Met zijn mediterane aard voelde hij er zich meteen thuis, want het water was aangenaam van temperatuur. Té aangenaam! Geen eerste vijf minuten van bijtende kou in het gelaat, tot men opgewarmd geraakt. Niets daarvan! Maar hij was nog niet goed vertrokken of hij stelde vast dat zijn welvarend buikje tegen de keien schraapte. Voortdurend uitkijken en gissen waar in de bedding nog het diepste water te vinden was had dus zijn volle prioriteit, wou hij niet hulpeloos stranden. Op een bepaald moment zwom hij zowaar langs een paar blote benen en voeten. Opkijkend ontdekte hij dat ze toebehoorden aan een badende jongen, gewoon in zwembroek gekleed! En het was niet de enige bader! Nog nooit in zijn hele Lesse/Ourthe/Semois-verleden had Neptune zoiets meegemaakt op dit tijdstip van het jaar!

Het hoeft niet gezegd dat Neptune zich ondertussen rot zweette in zijn isothermisch pak, temeer daar hij zich niet wou laten kennen door als laatste aan te komen in de race!

Zijn meest gestroomlijnde meermannen, Pieter, Freddy en Erwin, waren er immers meteen na het te water gaan als een pijl uit boog vandoor gegaan toen hij nog worstelde met het aantrekken van zijn handschoenen. Rotdingen overigens – maar wel warm – die hij slechts éénmaal per jaar voor de gelegenheid aan doet. Waarschijnlijk waren zijn tegenstanders in de race glad als palingen over alle ondiepten heen gegleden, want ondanks dat hij terdege “van Jetje gaf” zag hij ze pas terug bij aankomst. Niet echter na eerst moeizaam over een

droog gekomen dammetje te zijn geklauterd, hetzelfde waar men het eerste jaar galant overheen zwom en het tweede al wat minder vlot.

Toen Neptune een kleine maand eerder het weekend kwam voorbereiden stond het water 1 à 1,5 m hoger en leek alles dus dik in orde. “Toch die Apollo eens aanmanen niet te overdrijven als ik nog eens om goed weer verzoek”, mompelde hij in zijn baard, “er wordt zelfs al over een opwarming van de aarde gerept. Ze moesten eens weten!!!”

Het eerste bekertje warme wijn ging er bij Neptune nog vrij vlot in, het warme weer in acht genomen, maar na een tweede, dat hem het zweet langs alle kanten deed uitbreken, liet hij zodra hij zijn duikpak kwijt was een frisse Duvel aanrukken van uit het hotel. Zijn graad van verhitting en dorst was zelfs zó groot dat hij met nagenoeg zijn hele gevolg via de brug aan de overzijde een lommerrijk terras opzocht dat hij in het voorbijploeteren had opgemerkt. Slechts enkelen hadden de fut om nog te gaan kajakken, de rest verzette geen voet meer tot het tijd werd om op het thuisherras van “Le Charme du Semois” het aperitief met hapjes te gaan genieten. Geprikkeld door de zalige sfeer van het “dolce far niente” voelde Filip een onweersstaanbare troubadoursroeping opkomen. “Far niente” is aan hem niet zo besteed, denk ik, want om aan zijn roeping te voldoen zette hij een gekende klassieker in, getiteld: “Lief klein konijntje had een vliegje op zijn neus” en gezien bij Neptune iedereen zijn klassiekers kent, werd er al vlug uit volle borst meegedreund.

Ondertussen was het zonder moeite zowat 8 uur geworden eer Neptune aan tafel werd genood, maar niemand uit zijn gevolg die dat erg vond, want het bleef zaaaalig buiten.

Tussen de “foie gras” en de garnaalsoep door, hield Sonja een plechtige proclamatie van de race-uitslag. Pieter sleepte de prestigieuze beker “Sloef” (nog net niet zo bekend als “de Oscar”, maar dat komt nog!) in de wacht, dit met de felicitaties van het feestcomité. Freddy werd eervol tweede. Karen en Sonja waren eigenlijk ex aequo derde, maar omdat ze slechts halverwege te water waren gegaan, kon dit niet meetellen. Omdat ze dit wel eerlijk en grif hadden opgebiecht en omdat het zo’n lieverds zijn, werd het hun graag vergeven en dus werd Erwin derde. Hekkenluiters waren uw reporter (4^e) en Patrick (5^e);

Tussen garnaalsoep en duifje, tussen duifje en kaas, tussen kaas en dessert, kortom de hele avond, dook er met de regelmaat van een koekoeksklok een zanger op voor het open raam die “Lief klein konijntje ...” kweelde, zonder haperen bijgestaan door het gebrul van Neptune. Hoeft niet gezegd dat die als een roos sliep die nacht!

Het copieuze ontbijt nog maar net achter de kiezen, vertrok Neptune 's anderendaags fris en monter aan een steile klim naar de bovenrand van de vallei. Aanmaningen om het rustig aan te doen, zo op z'n Zwitsers, waren aan hem niet besteed en dus lag zijn gevolg al snel in ademnood verspreid over heel het zigzagparcours naar de top. Bij een rotspunt met een fantastisch panorama over de vallei liet Neptune zich tenslotte pramen om even halt te houden totdat iedereen weer bij was en op adem. Van alle dapperen, bijeen gezeten op de rots, werden verschillende groepsfoto's geschoten. Ietwat uitgerust ging het daarna verder, minder steil, maar toch nog steeds klimmend. Eenmaal op het plateau aangekomen moest zelfs Neptune op een steen gaan zitten uitpuffen. Gelukkig konden een aantal vooruitziende meerminnen, die flessen water mee hadden genomen, zo de liters zweet vervangen die hij kwijt was geraakt bij zijn doldrieste klim.

Van dan af werd het echter een makkie : Altijd rechtdoor, in een heerlijk koel bos, over vlak tot licht dalend terrein. Later opende zich langs links – waar het bos gekapt was – een mooi panorama over een zijvallei van de Semois. Een brede bocht door weilanden bracht ons in een klein typisch Ardens dorpje, luisterend naar de naam Cornimont. Schilderachtig! Een klein kerkje, bijna in de schaduw van een oeroude bemoste notelaar; een washuisje (hernieuwd, dus blijkbaar nog in gebruik!) waarin de betonnen wasbekkens nog gevoed worden door het water van een beekje ... je houdt het niet voor mogelijk! De tijd moet hier min of meer stil gestaan hebben! Maar ... Neptune en zijn verkenner hadden een maand geleden tot hun grote dorst moeten vaststellen dat het dorpje één groot gebrek had: Geen enkel café!!! Wel hadden ze er een woonhuis gezien, gebouwd in de gebruikelijke Ardense natuursteen, dat hen even hoop had verschaft, vermits de voordeur geflankeerd werd door twee lantaarntjes van Leffe, maar 't was gesloten en verder wees niets erop dat het inderdaad een café was. Het was dus maar hopen dat het nu open ging zijn.

Het wás open, maar achter de lantaarntjesdeur ging een grote winkel schuil, waar uitsluitend heksenpoppen – met of zonder bezem, vliegend of aan grond, groot of klein, met of zonder krassend lachje – te koop waren.

Een ware djungle van heksen zeg maar!

Ditmaal wees een opschrift op een karton naast de deur erop dat, mits langs achter om te gaan (al kon je er ook via de winkel komen), er een verbruikszaal ter beschikking was. Het bleek een in de schaduw van het huis gelegen aangebouwde serre. Binnenin was het heerlijk koel en heel het gevolg vond er plaats in rotan zeteltjes aan tafeltjes met kraaknette tafelkleedjes bedekt. Boven de hoofden wemelde het weer van de heksen, maar hun kenmerkende spinnenwebben en vleermuizen waren nergens te zien. Wél fleurige gordijntjes! Naast allerlei bieren (o.a. de onvolprezen Achouffe) kon je er een grasgroen heksenbier bestellen. Uiteraard heeft Neptune dit geprobeerd, maar het er niet bij gelaten, want de stemmingsmeter ging weer met sprongen omhoog! Troubadour Filip zette dus meteen het nieuwe lied van de dag in, getiteld: "Lief klein heksje had een vliegje op haar neus" Zelfs de (Vlaamse!) heks des huizes zong het volmondig mee.

Met lichte tegenzin, want 't was er goed vertoeven en pas na de inwendige mens terdege bevoeid te hebben, vertrok Neptune aan de terugtocht: een steeds maar dalende asfaltweg doorheen een liefelijk zijvalleitje van de Semois. Prachtige vergezichten! Sommigen gebruikten het middagmaal in het hotel, maar iedereen was vrij het elders wat eenvoudiger te doen en verder de dag vol te maken die werkelijk te mooi was om al naar huis te rijden. Zo trok uw reporter er na een lichte maaltijd op uit om eens te verkennen of er vanuit Vresse-sur-Semois geen verdere wandelmogelijkheid was langs de Semois.

M.D.C. NEPTUNE

CLUB B.B.C.

OP ZONDAG 15 JULI 2007

OP ONZE VASTE STEK AAN

"DE PUNT"

TE WEMELDINGE

(HET IS LAAG WATER OM 11.00H)

WIE MEE WIL DUIKEN DIENT OM 09.30H TER PLAATSE TE ZIJN !!

M.D.C. NEPTUNE

MOSSELFESTIJN

OP WOENSDAG 15 AUGUSTUS 2007

OP DE PARKING TE WEMELDINGE

KLAARMAKEN OM 10.55H (LW OM 11.55H)

(DUIKERS DIENEN TEN LAATSTE OM 10.30 H TER PLAATSE TE ZIJN)

WIE NIET DUKT, MAAR WEL MEE MOSSELEN WIL ETEN, MOET OM 11 H TER PLAATSE ZIJN!!

(ANDERS LOOP JE HET RISICO GEEN MOSSELEN TE HEBBEN!)

Mul – Mullus Surmuletus

Er zullen waarschijnlijk nog maar weinig duikers kunnen zeggen dat een “mul” tijdens de duik in de Oosterschelde hun pad heeft gekruist...het is dan ook eerder een uitzonderlijke verschijning die zich ophoudt in iets warmer water. De laatste jaren echter door de opwarming van het klimaat, worden zij meer en meer waargenomen.

Zij behoren tot de familie van de zeebarbelen, dit kan trouwens ook duidelijk worden afgeleid door de zeer lange baarddraden. Deze kunnen zij wegklappen in twee groeven onderaan de bek, zoals bij het exemplaar op de foto het geval was.

Deze vissen worden maximaal 45 cm lang en dan hebben ze ook hun maximum leeftijd bereikt van om en bij de tien jaar. De paaitijd loopt van mei tot juni, Het kuitschieten gebeurt op 10-60 meter diepte, het wijfje legt haar kuit in het zand.

De jonge vissen hebben een blauwe rug met zilveren flanken en leven in volle zee, dicht aan de oppervlakte.

Als ze een lengte van zo'n 5 cm bereikt hebben, worden het bodembewoners.

De mul is langs onze kust 's zomers een gast, maar hij is vrij zeldzaam. Geslachtsrijp zijn ze na ongeveer twee jaar. Het op de foto getoonde exemplaar is gefotografeerd tijdens een duik in de Oosterschelde, en het dier hield zich op, op de open zandbodem tussen de stenen. Iets wat eerder uitzonderlijk is want zij geven vooral de voorkeur aan bescherming biedende plaatsen zoals in wrakken, levend in kleine scholen. Ze worden waargenomen tot op diepten van 100m.

Het is om culinaire reden een erg gegeerde vissoort, de vangstperiode loopt van begin juli tot eind augustus. Hun voedsel bestaat hoofdzakelijk uit kleine bodemdieren, zoals slakken, wormen, kleine kreeftachtigen enz..

10 GEBODEN VAN EEN VEILIGE DUIKER

1. Wees gezond naar lichaam en eerlijk tegenover jezelf
2. Plan, brief en volg uw duikplan
3. Maak nooit ruzie met Boyle en Mariotte
4. Uw computer is een goede vriend, maar geeft nooit lucht...
5. Uw geluksgetal is "10"
6. Vergeet niet wat "multilevel" is
7. Vergeet nooit uw veiligheidstrappen
8. Wees op alles voorbereid, paniek is steeds een slechte raadgever...
9. Feesten voor de duik is een afspraak met de duivel...
10. Je NELOS duiksport cursus is de bijbel, lees hem regelmatig!

Jef V.V.